

Sygn. akt: I C 881/18 upr.

Na rozprawę dnia 30.08.2018r. nie stawił się nikt. Pełnomocnik powoda i pozwany zostali prawidłowo powiadomieni. Pozwany nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie złożył żadnych wyjaśnień. Przewodnicząca ogłosiła wyrok zaoczny.

Przewodniczący:

Protokolant:

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 sierpnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Grzempka
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Gabriela Płowucha

po rozpoznaniu w dniu 30 sierpnia 2018 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej we W.

przeciwko D. S.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda.

Sygn. akt I C 881/18

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa we W. w pozwie przeciwko D. S. wniósł o zasądzenie kwoty 2.458,33 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że roszczenie wynika z umowy zawartej przez pozwanego z (...) sp. z o. o. z siedzibą w W. o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Powód nabył wynikającą z tej umowy przeciwko pozwanemu wierzytelność w drodze cesji. Jak wynika z pozwu, na żądanie pozwu stanowi wynikająca z bliżej określonego dokumentu księgowego z dnia 3 grudnia 2012 r. Umowa cesji, której przedmiotem była powyższa wymagalna wierzytelność, została zawarta w dniu 24 marca 2014 r.

Pozwany nie stawił się ani nie zajął stanowiska w sprawie, co skutkowało wydaniem wyroku zaocznego (art. 339 § 1 k.p.c. i art. 340 k.p.c.). W razie wydania wyroku zaocznego zasadą jest przyjęcie za prawdziwe twierdzenie powoda o

okolicznościach faktycznych przytoczonych przez powoda (art. 339 § 2 k.p.c.). W niniejszej sprawie nie budziły one wątpliwości Sądu.

Zgodnie z art. 117 § 1 k.c. Z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, w myśl § 21 Po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. To ostatnie unormowanie zostało wprowadzone ustawą z dnia 13 kwietnia 2018 r. o zmianie ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz.1104) z dniem 9 lipca 2018 r. i stosuje się do roszczeń, co do których nie podniesiono zarzutu przedawnienia przed tą datą (art. 5 ust. 4 ustawy nowelizującej).

Według art.118 zd. 1 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata.

W niniejszej sprawie roszczenie jest związane z prowadzeniem działalności gospodarczej tak przez powoda jak i przez pierwotnego wierzyciela. Skoro wierzytelność była wymagalna w 2014 r. to przyjęć należy że roszczenie uległo przedawnieniu.

Zgodnie z przytoczonym wyżej art. 117 § 21 k.c. przedawnienie jest uwzględniane przez sąd z urzędu i stanowi merytoryczną podstawę oddalenia powództwa. Wyjątek od opisanej zasady przewiduje art. 1171 § 1 k.c., w myśl którego w wyjątkowych przypadkach sąd może, po rozważeniu interesów stron, nie uwzględnić upływu terminu przedawnienia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi, jeżeli wymagają tego względy słuszności, a według § 2 Korzystając z uprawnienia, o którym mowa w § 1, sąd powinien rozważyć w szczególności:

- 1) długość terminu przedawnienia;
- 2) długość okresu od upływu terminu przedawnienia do chwili dochodzenia roszczenia;
- 3) charakter okoliczności, które spowodowały niedochodzenie roszczenia przez uprawnionego, w tym wpływ zachowania zobowiązanego na opóźnienie uprawnionego w dochodzeniu roszczenia.

W niniejszej sprawie powód, do czasu wyrokowania, nie powołał się na okoliczności, które należałoby rozważyć w kontekście powyższego przepisu. Powód jest podmiotem profesjonalnym, zastępowanym przez kwalifikowanego pełnomocnika, w związku z czym powołanie takich okoliczności na dalszym etapie postępowania jest nie może być skuteczne.

Mając na uwadze powyższe Sąd oddalił powództwo (art. 117 § 21 k.c.). O kosztach procesu orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sporu (art. 98 § 1 k.p.c.).